

Warunki prenumeraty „LUDU“:

W Brazylii rocznie	—	z dotk 11\$000 z góry	10\$000
Półrocznie	—	—	5\$000
Kwartalnie	—	—	3\$000
Miesięcznie	—	—	1\$000
W Argentynie	—	6 pezów	—
W Ameryce Północnej i Kanadzie	—	250 dol	—
W Europie	—	20\$000	—
Numer pojedynczy	—	—	\$200

Krwawe prześladowanie Kościoła katolickiego w Meksyku.

(Ciąg dalszy)

DUCHOWIEŃSTWO Z BOHATERSKIM POŚWIECENIEM ZNOSI KRWAWE PRZEŚLADOWANIE KU WIELKIEJ POCIESZE OJCA ŚW.

Meksykańscy katolicy posiadają sprawnie działającą obsługę podawania wiadomości, aby stale i szczegółowo informować Watykan o tem, co się dzieje w Meksyku. Ponieważ wszystkie wiadomości, wysyłane wprost z Meksyku do Rzymu, podlegają jak najostrejszej cenzurze, wszystkie te wiadomości przechodzą musi być przez Waszyngton.

Z wiadomości tych dowiedziano się, że tylko trzech księży przyjęło zaproszenie rządu meksykańskiego na wstąpienie do kościoła narodowego, pomimo, że im obiecano 500 pesów miesięcznie. Meksykańscy biskupi przybyli przed kilku tygodniami do Rzymu, przygotowując Ojcu św. specjalny memoriał o sytuacji Kościoła katolickiego w Meksyku.

Ojciec św. dał biskupom meksykańskim w podarku wspaniałe estensorium dla katedry meksykańskiej, dla wystawienia go podczas Te Deum, gdy tylko powróci pokój religijny w Meksyku. Monstrancję tę podarowali Ojcu św. francuscy biskupi z okazji zaliczenia w poczet błogosławionych ofiar francuskiej rewolucji.

Papież Pius XI. przyjął niedawno na posłuchaniu nadzwyczajnym trzech biskupów meksykańskich natychmiast po ich przybyciu do Rzymu. Ojciec święty ujął każdego z nich w ramiona, a trzy strumienie spływały Mu po twarzy. Audjencja trwała przeszło pół godziny, a dygnitarze kościelni z Meksyku przekonali się, że Papież znakomicie jest poinformowany o sytuacji i stosunkach w Meksyku. Wielką otuchę dodały im serdeczne i zbożne słowa Namiestnika Chrystusowego o katolikach meksykańskich.

Rzym, 21-go października. — Obmyślono starannie służbę wywiadowczą ze strony meksykańskiego duchowieństwa, aby stale dostarczyć Watykanowi raportów informacyjnych o przebiegu walki między Kościołem katolickim a rządem Meksyku. Ujawniło się to przy sposobności przyjazdu trzech biskupów meksykańskich do Rzymu.

ściami, że niektórzy generałowie zaprowadzają stan wojenny w prowincjach gdzie ludność wykazuje niezadowolone z obecnego rządu. Generałowie którzy dowodzą ekspedycją karną, pozwalają sobie na wiele wybryków niedozwolonych przez rząd państwowy, mówi gubernator Pena z Nayarit, który oskarża generała Mangę, szefa ekspedycji karnej o wydanie rozkazu rostrzelenia bez sądu trzech przywódców agrarjuszów.

Ciąg dalszy nastąpi

Wiadomości z polski.

MARSZAŁEK PIŁSUDSKI ZERWAŁ JUŻ Z PARTJĄ SO-CJALISTYCZNĄ.

Gazeta «Journal de Geneve» przynosi ciekawy artykuł swego korespondenta warszawskiego o «polityce Piłsudskiego». Artykuł ten da się streścić w tych krótkich słowach, że «Piłsudski może jeszcze rozmawiać z pojedynczymi socjalistami ale z partją socjalistyczną już nie chce mieć nic do czynienia».

(Przyp. Red. Dziwimy się, że marszałek Piłsudski mógł tak długo wierzyć w jakąś twórczą pracę socjalizmu; przeciw socjalistom, wszędzie usuwają się od odpowiedzialnej pracy państwowej. Już od strasznych dni listopadowych w Krakowie w roku 1923, kiedy to zbiry socjalistyczne w walce ulicznej zabili 18 żołnierzy polskich, powinien był marszałek Piłsudski odwrócić się od tych bratobójców).

GAZŁCIARZE ANARCHJI MORALNEJ I TRUCIOCIĘLE ZDROWEGO DUCHA NARODOWEGO ZMYŚLILI I ROZSZERZYLI KLAMSTWO O ZAKAZIE CZYTANIA «GŁOSU NARODU».

Sama redakcja «Głosu Narodu» w Krakowie odpowiada na to kłamstwo artykułem pod tytułem: «w odpowiedzi». — «Kłamstwo o wydanym rozkazem przez ks biskupa Nowaka zakazie czytania «Głosu Narodu», powtórzyły dotychczas za lwowską «Gazetą Poranną»: «Kurjer Poranny», «Robotnik», «Głos Polski», urzędowa «Epoka i piotrkowski «Głos Trybunałski».

Wszystko to są dzienniki «sanacji moralnej». Stwierdzamy, że żaden z polskich dzienników katolickich tego nieuczciwego wymysłu nie powtórzył — pochwyciły go skwapliwie tylko organa sanatorów moralnych z oficjalnym organem obecnego rządu na czele. Temi metodami prowadzona walka z naszą ideową pracą, zmusza nas do podjęcia odpowiedzialnych środków obronnych. Przypuszczając jednak, że istotnie niektóre dzienniki padły ofiarą nieuwagi, lub że wiadomość tę zamieściły w dobrej wierze wzywamy je do natych-

„Oświata“

urządza w sali Towarzystwa «Tadeusz Kościuszko — Łączność i Zgoda» przy ulicy Ebano' Pereira w Kurytybie dnia 5-go grudnia w niedzielę o godzinie 7-mej wieczorem odczyt z obrazami świetlnymi pod tytułem: **HISTORIA POLSKI NOWOŻYTNEJ I POWSTAŃ** z obrazami królów i ważniejszych wypadków dziejowych. Wstęp dla dorosłych 500 reisów, dla dzieci szkolnych bezpłatnie. Odczyt wygłosi Książd Jan Rzymelka.

miastowego odwołania kłamstwa. W razie odmowy zastosujemy wobec nich środki, jakie się stosuje wobec oszczerców, działających świadomie z pomocą kłamliwych wymysłów na szkodę przedsiębiorstwa.

Nie było żadnego okólnika preześciw «Głosowi Narodu». Ten sam korespondent stwierdza w swym liście do Redakcji: Przy tej sposobności musimy sprostować nieprawdziwą wiadomość «Gazety Porannej» ze Lwowa, która 22 b. m. podała «sensacyjny» okólnik ks. biskupa Nowaka do duchowieństwa diecezji przemyskiej, rzekomo zabraniającej księżom prenumerowania i czytania «Głosu Narodu».

Po zasięgnięciu informacji wśród duchowieństwa możemy stwierdzić, że tego rodzaju wiadomość jest zwykłą plotką i żaden z księży o takim okólniku nie wie, sam zaś ks. biskup Nowak bawi na Pomorzcu.

(Przyp. Red. I nasz kurytybski «Oświ.» przyłączył się też do tego kłamliwego chóru trucielińskich gazet i powtórzył to kłamstwo)

Z Brazylii. Kurytyba

ROZRUCHY REWOLUCYJNE, nierozumne i bezcelowe, poważnie zaniepokoiły mieszkańców środkowej i zachodniej Parany. Dziennik «O Estado do Parana» z 30-go listopada donosi, że bandoleiros — mętne i niepewne żywioły, skore do rabunku, w liczbie mniej więcej 400 dobrze uzbrojonych ludzi, skierowały się po obrabowaniu Guaraupuawy i wyparciu z niej przez góry Esperança — na Marechal — Mallet. Rząd w przedwidzianiu ataku zarządził obronę stacji kolejowej w Marechal Mallet, lecz siły rewolucjonistów były znacznie większe. Ludność w obawie o życie, wobec rabunków dokonywanych przez rewolucjonistów zaczęła uciekać do miejscowości sąsiednich, do Rebouças i Iraty lub się ukryła w ostatniej kąt. Na razie zorganizowano obronę ze 100 ludzi, policji, wojska i cywilnych. W nocy 27-go listopada siła ta wyruszyła poza miasto do walki z rewolucjonistami. W odległości 4-5 kilometrów od Marechal — Mallet przyszło dnia 28 listopada do bitwy z rabusiami, przyczem ogień otwarły wojska rządowe. Walka toczyła się na drodze do Cruz Machado. Wojska rządowe wobec silnej strzelaniny rewolucjonistów ustąpiły do Marechal Mallet mając 5 zabitych i kilka rannych. Rewolucjoniści po silnym oporze weszli do Malletu, by miasto złupić. Dowodził nimi jakiś «Capitão Cascedo» z grupy rewolucyjnej Leonel Rochy. Podobność się ich aż 400. Z Ponta Grossy nadszedł telegram 29-go listopada że rewolucjoniści opuścili już Marechal Mallet i skierowali się przez góry Esperança do kolonii Cruz Machado. W dniu 29-go listopada pociągi na południe stanęły i szły: Ponta Grossa — Porto União via Rio Negro.

ABRANCHES. Ostatnia festa urządzona tu przez ruchliwe Towarzystwo im. Króla Władysława Jagiełły, którego czynnym prezesem jest p. Paluszek, udała się nadzwyczajnie. Wogóle Towarzystwo przez nabycie wendy i realności od p. Stefana Witostawskiego zrobiło dobry interes; obecnie powinno Towarzystwo udogodnić jeszcze więcej to wzgórze dla zabaw i obchodów, powinno wystawić kioski, umiejętnie rozmieścić stragany, zrównać wyniosłości, zrobić wjazd okrężny dla samochodów. W ten sposób uzyskamy piękne miejsce wycieczkowe i pole do zabaw na wolnym powietrzu. Rodacy z Kurytyby chętnie wyjadą na takie festy do bratniego towarzystwa. Liczba polaków bowiem wzrasta w Kurytybie z roku na rok, napływ z kolonii coraz większy a i z Polski przybywa wielu inteligentnych zawodowców. Kto nie może nabyć dla swego potomstwa dziś już coraz droższej ziemi, a posiadanej na kolonii dzielić nie może, ten wysła swe dzieci do Kurytyby do różnych prac i zawodów. Nasze związki, gdy będą miały rozróżnione zarządy, mogą zjednoczyć w życiu towarzyskim znaczną część Rodaków, lecz we wszystkim trzeba zatrzymać cechę i charakter polski. Ojciec i od Towarzystwa Władysława Jagiełły spodziewamy się, że przedewszystkiem uszanuje pobliski kościół polski i nie dozwoli na zabawę tak długo dopóki się nie skończy suma i parafjalne nabożeństwa. Tak jest w Polsce, tak robi i p. Wi-

